

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

De Secta Pharisæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

simul misit sicarios in Gazam, ut tertium quoque filium Ioannem tollerent; qui autem in tempore monitus eos antevertit ipsosque occidit.

Atque h̄ic cum vita Simonis sacra veteris Testamenti Historia omnino desinit; nam gesta, bella, & virtutes Joannis, ex quo factus est Princeps Sacerdotum post Patrem suum, scripta quidem fuerunt in libro dierum Sacerdotii ejus, sed liber ille interiit, quare deinceps unicus in Historia Judaica Dux erit Iosephus Judæus à lib. 13, antiquitatum c. 14. & sequentibus. quam antequām prosequamur, de Judæorum hæresibus ac Synagogis pauca referemus.

Finis sacrae
veteris Testa-
menti Histo-
riæ.
c. ult. v. 23.
& 24.

De Judæorum Hæresibus.

Joannis ferè tempore ortæ sunt inter Judæos duæ præcipuæ hæreses sive sectæ Saducæorum & Phariseorum; quibus accesserunt duæ aliae Scribarum & Herodianorum tunc, cùm Christus suam doctrinam prædicaret, maximè vigentes.

De Secta Sadducæorum.

Adducæi à Sadoc sectæ Principe appellati dicebant non esse resurrectionem mortuorum; neque Angelum neque spiritum. sed & animas unâ cum corporibus simul & eodem tempore extingui putabant. In reliquis sentiebant cum Samaritis; nisi quod, Judæi cùm essent, Jerosolymis Sacrificia ficerent. Huic sectæ adhærebant non quidem multi, sed tamen dignitate præcipui, ut Principes Sacerdotum & ferè Optimates Judæorum, libertatem carnis præ aliis sentantes.

De Secta Phariseorum.

DHarisæi ab Hebraica voce Phares latinè Separatio ita nominati, eò quod ab aliis separati essent doctrina, sanctitate, habitu, omnia, quæ Sadducæi negabant, admisere; multas tamen inaneas cæremonias, superfluos ritus ac superstitiones traditiones obser-

observârunt, eorumque doctrina præcipue in componenda ext-
riori pietatis specie versabatur. Hos populus magnificiebat &
festabatur.

De Secta Scribarum.

Scribæ sive Legis periti & Doctores, quorum multi erant Pharisæi, superfluam & sophisticam interpretationem legis inducentes secundum eam vivebant, & veluti ad sinceritatem ac sanctitatem dispositi crebro manus lavabant, crebroque purificationes quasdam per lavacra adhibebant. Hi quoque erant, qui, dum ficerent eleemosynam, caneabant tubâ ante se specie quidem, ne quis egenus beneficium excuderet, reverâ autem, ut multos haberent benificantiæ suæ spectatores.

De Secta Herodianorum.

Herodiani putabant Herodem esse Messiam, in scripturis & prophetis prænuntiatum, decepti ex illo loco: non deficit Princeps ex Iuda neque Dux de femoribus ipsius, donec veniat, qui mittendus est. hinc colligebant hunc missum esse Herodem, quod non esset Judæus natus sed alienigena.

Harum quatuor Sectarum Discipuli Christo Evangelium prædicanti præcipue se opposierunt, ipsiisque tentandi causa variis hinc inde interrogationibus fatigârunt. quos autem Ipse quoque acriter insectatus est, & hypocrisim aut falsam doctrinam eorum detexit. sic *Matt. 22. v. 23.* Accesserunt ad eum Sadducei, qui dicunt non esse resurrectionem. *Matt. 16. v. 6.* Cavete à fermento Phariseorum & Sadducæorum. *Matt. 23. à v. 2.* Super Cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisæi, id est, teneant locum Moysis & jus, habentque autoritatem docendi, explicandi legem: dicunt, & non faciunt: omnia sua opera faciunt, ut videantur ab hominibus. *Lucæ 20. v. 46.* Attendite à Scribis, qui volunt ambulare in stolis, & amant salutationes in foro, & primas Cathedras in Synagogis, & primos discubitus in conviviis. *Marci 8. v. 15.* Cavete à fermento Herodis, ab absurda scilicet secta Herodianorum Herodem pro vero Messia obtru-

den-